

ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ
ІМЕНІ ІВАНА БОБЕРСЬКОГО

Кафедра Теорії спорту та фізичної культури

Нерода Н.В.

ЛЕКЦІЯ

на тему **«ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА ПРОГРАМНО-НОРМАТИВНІ ОСНОВИ
ДЕФЛІМПІЙСЬКОГО СПОРТУ»**

з дисципліни
«АДАПТИВНИЙ СПОРТ»

для студентів за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт
ХІ-й (денна форма навчання), ХІІІ-й с. (заочна форма навчання)

ЛЬВІВ - 2023

1. Організаційна структура та програмно-нормативні документи дефлімпійського спорту.
2. Основні положення Конституції Міжнародного комітету спорту глухих.
3. Загальні технічні правила літніх та зимових дефлімпійських ігор.

1. Організаційна структура та програмно-нормативні документи дефлімпійського спорту

Спортивний рух осіб з вадами слуху бере свій початок в діяльності спортивних клубів для глухих, що виникли в Німеччині у 1888 році. З 1924 року з перших “Олімпійських ігор для глухих” у Парижі розпочалося регулярне проведення міжнародних змагань. Тоді ж, у 1924 році, було створено Міжнародний спортивний комітет глухих (CISS). Таким чином, піонерами адаптивного спорту можна вважати засновників міжнародного спортивного руху глухих Ежена Рубена-Алке (Франції) (рис.1) і Антуана Дрессі (Бельгія)

Рис. 1. Ежен Рубен-Алке

Ежен Рубен-Алке (1884-1963) був автомеханіком за професією, займався велоспортом. Завдяки своїй діяльності, став відомий як «барон де Кубертен» глухих спортсменів. Рубен-Алке розробив своє бачення міжнародних ігор для глухих, подібне сучасним Олімпійським іграм, очолив в Парижі спортивний клуб для глухонімих і заснував Французьку федерацію спорту глухих. Ідеї про проведення спортивних змагань для глухих подібних Олімпійським іграм він представив у своєму журналі «Тихий Спортсмен». Можна стверджувати, що міжнародний спортивний рух для осіб з інвалідністю виник в 1924 році, коли в Парижі було проведено перші Всесвітні ігри глухих і 16 серпня на нараді у Ла-Порт-Дорс представники клубів і федерацій глухих Бельгії, Великобританії, Італії, Нідерландів, Польщі, Румунії, Франції, Угорщини та Чехословаччини заснували Міжнародний спортивний комітет глухих. Його першим президентом був обраний Ежен Рубен-Алке (1888-1963), який пропрацював на цій посаді до 1953 р.

Антуан Дрессі (1902-1998) виходець із сім'ї банкірів і промисловців у Льежі, Бельгія. Наслідувавши сімейні традиції, він став успішним брокером, засновником брокерської фірми. Він також був хорошим спортсменом, бігуном і тенісистом. Антуан Дрессі поділяв бачення Рубена-Алке щодо

розвитку міжнародного спортивного руху глухих. Дрессі став Генеральним секретарем Міжнародного спортивного комітету глухих. Він займав цю посаду протягом 43 років до виходу на пенсію в 1967 році. Протягом півстоліття він був рушійною силою спорту глухих в Бельгії і в світі. Як спортсмен, він вперше завоював бронзову медаль на іграх 1928 року на дистанції 400 метрів, загалом Антуан Дрессі є володарем восьми медалей (в легкій атлетиці і в тенісі в 1928, 1931, 1935 і 1939 роках).

У наступні роки, традиції, створені засновниками спортивного руху глухих, зміцнювалися і розвивалися.

Керівництво міжнародним спортивним рухом глухих згодом здійснювалося Оскаром Ріденом - другим президентом МСКГ (1953-1955), представником Швеції, скульптором, редактором, викладачем.(рис. 2)

Рис.2. Оскар Ріден

Третім президентом МКСГ був Дженс Пітер Нельсен (1955-1961), представник Данії, який присвятив все своє життя розвитку спорту глухих (рис. 3).

Рис. 3. Дженс Пітер Нельсен

П'єр Бернхард - четвертий президент МКСГ (1961-1971), французький скульптор, учасник Опору під час Другої світової війни, письменник (рис. 4).

Рис.4. П'єр Бернхард

Джеральд М. Джордан (рис. 5) - п'ятий президент МКСГ (1971-1995), американський видавець, педагог Галлодетського університету у Вашингтоні, округ Колумбія. Джеральд М. Джордан є першим Президентом МКСГ, який отримав Олімпійський орден від МОК в 1995 році

Рис. 5. Джеральд М. Джордан

Джон М. Ловетт (рис. 6) - шостий президент МКСГ (1995-2003), представник австралійського уряду, що поклав початок розвитку спорту глухих в Австралії

Рис. 6. Джон М. Ловетт

Дональда Кей Аммонс (рис. 7) стала сьомим президентом МКСГ (2003-2009), американський педагог, професор Галлодетського університету у Вашингтоні. Вона була призначена виконуючим обов'язки президента після смерті Джона М. Ловетта в 2003 році. На конгресі в 2005 році вона була офіційно обрана на пост президента МКСГ.

Рис. 7. Дональда Кей Аммонс

Крейг А. Кроулі (рис. 8) - восьмий президент (2009-2013) МКСГ, представник Великої Британії, який має великий досвід громадської діяльності. Крейг раніше сам був спортсменом і тренером, засновник і перший президент Союзу спорту глухих Великої Британії.

Рис. 8. Крейг А. Кроулі

Дев'ятим президентом МКСГ (2013-2018 рр.) був В.Н. Рухледєв (рис. 9), шестиразовий чемпіон Дефлімпійських ігор з боротьби, один з десяти топ-спортсменів, володар «премії століття», що вручається спортсменам-дефлімпійцям, видатний громадський і політичний діяч національного та міжнародного рівня, який тривалий час очолював спортивні організації

глухих Російської Федерації.

Рис. 9. В.Н. Рухледєв

Ребека Адам (Rebecca Adam) — призначена президентом МКСТГ після дострокового виходу на пенсію В.Н.Рухледева (рис.10). В минулому Ребека Адам очолювала юридичну комісії МКСД та була засновником комітету «Жінки у спорті».

Рис. 10. Ребекка Адам

Кан Чен (Kang Chen) - десятий президент ICSD (2019-2020), один із діячів спортивного руху глухих у Китайському Тайбеї та організаційного комітету літніх Дефлімпійських ігор у Тайбеї 2009 року. Займав посаду віце-президента ICSD зі світового спорту протягом 2013–2019 рр.

Рис. 11. Кан Чен

Густво Пераццоло - одинадцятий президент ICSD (з 2021 р.), діяч спортивного руху для осіб з вадами слуху у Бразилії. Його офіційно обрано президентом ICSD під час 48-го позачергового конгресу ICSD у Лозанні, Швейцарія. Учасник Дефлімпійських ігор (2009 і 2013 рр.) і Чемпіонату світу з гандболу серед осіб з вадами слуху (2008 і 2014 рр.). (Рис. 12).

Рис. 12. Густаво Пераццо

Відповідно з дозволом МОК з 2001 року Всесвітні ігри глухих офіційно називаються Дефлімпійськими іграми, а згідно з рішенням 38-го Конгресу Міжнародного Спортивного Комітету Глухих від 27 лютого 2003 р. запроваджується його нова назва “Міжнародний Дефлімпійський комітет” (International Deaflympic Committee). Міжнародний Дефлімпійський комітет був і є головною керівною організацією спортивного руху осіб з вадами слуху.

Окрім національних асоціацій, Дефлімпійських рух об’єднує і федерації спорту (асоціативні члени). Зокрема, Міжнародну федерацію баскетболу глухих (Deaf International Basketball Federation), Міжнародну федерацію бойових мистецтв (International Martial Arts Federation for the Deaf), Міжнародну федерацію гольфу глухих (World Deaf Golf Federation).

Національні спортивні асоціації глухих об’єднані регіональними конфедераціями: Азійсько-Тихоокеанською спортивною федерацією глухих (Asia Pacific Deaf Sports Confederation – APDSC), Європейською спортивною організацією глухих (European Deaf Sports Organization – EDSO), Панамериканською спортивною федерацією глухих (Pan American Deaf Sports Organization - PANAMDES) та Конфедерацією Африканського спорту глухих (Confederation of African Deaf Sports – CADS). Азійсько-Тихоокеанська спортивна федерація глухих включає 26 країн (Австралія, Бахрейн, Бангладеш, Гонконг, Індія, Індонезія, Іран, Казахстан, Китай, Китайський Тайпей, Корея, Кувейт, Макау, Малайзія, Монголія, Нова Зеландія, ОАЕ, Пакистан, Саудівська Аравія, Сінгапур, Таїланд, Туркменістан, Фіджі, Філіппіни, Узбекистан, Японія). Європейська спортивна організація глухих включає 41 країну. (Австрія, Азербайджан, Армения, Білорусь, Бельгія, Болгарія, Велика Британія, Греція, Грузія, Данія, Естонія, Ізраїль, Ірландія, Ісландія, Іспанія, Італія, Кіпр, Латвія, Литва, Македонія, Мальта, Молдова, Нідерланди, Німеччина, Норвегія, Польща, Португалія, Російська Федерація, Румунія, Сербія, Словачія, Словенія, Турція, Угорщина, Україна, Фінляндія, Франція, Хорватія, Чеська Республіка, Швейцарія, Швеція). Панамериканська спортивна федерація глухих включає 12 країн. (Аргентина, Болівія, Бразилія, Венесуела, Канада, Колумбія, Куба, Мексика, Перу, США, Уругвай, Чилі). Конфедерація

Африканського спорту глухих включає 19 країн.(Алжир, Камерун, Кот-д'Івуар, Єгипет, Гамбія, Гана, Гвінея, Кенія, Малі, Нігерія, Сенегал, Сьєрра Леоне, ПАР, Свазіленд, Танзанія, Туніс, Уганда, Замбія, Зімбабве).

Основним нормативним документом, що регламентує стратегію розвитку дефлімпійського спорту в світі є Конституція Міжнародного Дефлімпійського комітету.

В Конституції Міжнародного Дефлімпійського комітету подається **коротка історична довідка** про створення та діяльність цієї організації. А саме, зазначається, що Міжнародний спортивний комітет глухих створений в Парижі 24 серпня в 1924 році на зустрічі спортивних лідерів Бельгії, Чехословаччини, Франції, Великої Британії, Голландії, Угорщини, Італії, Польщі та Румунії. На цій зустрічі було обрано першого президента Ежена Рубена Алке та генерального секретаря Антуана Дрессі.

МОК на 50-ій сесії в Парижі в червні 1955 р. визнав Міжнародний Дефлімпійський комітет як міжнародну федерацію з олімпійським статусом. У 1966 році МОК нагородив Міжнародний Дефлімпійський комітет Кубком Кубертена за розповсюдження ідей Олімпізму та вагомий внесок в розвиток міжнародного спортивного руху.

Починаючи з 1985 року прапор МОК майорить на усіх літніх та зимових Дефлімпійських іграх разом із прапором Міжнародного Дефлімпійського комітету. МОК також надав свій офіційний дозвіл на зміну назви змагань з Всесвітніх ігор на Дефлімпійські (Deaflympics) з 16 травня 2001 року.

Штаб-квартира Міжнародного спортивного комітету глухих розташована в Лозанні, Швейцарія.

Важливою тезою Конституції Міжнародного Дефлімпійського комітету є визначення статусу глухих спортсменів як „культурної та лінгвістичної (мовної) меншини людства, що об'єднана гаслом „Рівність через спорт”.

Згідно ст.2 Конституції Міжнародного Дефлімпійського комітету бачення ICSD полягає в тому, щоб надихнути спортсменів з вадами слуху і дати їм змогу досягти досконалості та отримати задоволення від занять спортом.

Місія ICSD, як визнаного в усьому світі найвищого керівного органу, полягає в сприянні залученню осіб з вадами слуху до занять спортом і повинна реалізовуватися у відповідності до Конвенції ООН про права людей з інвалідністю.

Завданнями Міжнародного Дефлімпійського комітету є:

- забезпечення успішного проведення літніх і зимових Дефлімпійських ігор, Всесвітніх юнацьких ігор для спортсменів з вадами слуху, Чемпіонатів світу глухих та інших спортивних змагань;
- сприяння розвитку спортивних можливостей глухих спортсменів від початкового до елітарного рівня;

- підтримка та схвалення реалізації освітніх, культурних, дослідницьких завдань, котрі сприяли б розвитку, вдосконаленню та професійній самореалізації спортсменів з вадами слуху;
- здійснювати боротьбу із застосуванням допінгу в спорті, забезпечувати розвиток спорту осіб з вадами слуху відповідно до принципів, зазначених у анти допінговому кодексі Всесвітньої антидопінгової агенції (WADA);
  - сприяти зростанню спорту для спортсменів з вадам слуху без дискримінації за політичними, релігійними, економічними, расовими, статевими ознаками, інвалідністю чи сексуальною орієнтацією.

Слід зазначити, що завдання і основні принципи діяльності Міжнародного Дефлімпійського комітету є спільними із завданнями Міжнародного олімпійського комітету та Міжнародного паралімпійського комітету. Подібні завдання в дещо іншій редакції декларуються і іншими керівними організаціями адаптивного спорту.

Реалізація основних завдань Міжнародного Дефлімпійського комітету відповідно до Конституції має забезпечити зростання кількості учасників спортивних заходів, а також рівень їх спортивної майстерності. Важливим результатом діяльності Міжнародного Дефлімпійського комітету має бути зростання економічного рівня забезпечення змагань та їх ефективна організація. Також, Конституцією Міжнародного Дефлімпійського комітету декларується прагнення до збільшення рівня міжнародного визнання.

В Конституції визначено три категорії членства: повні члени, асоціативні члени та тимчасові члени.

Повні члени можуть бути представлені національними асоціаціями спорту глухих, що були присутні на першому Конгресі чи були допущені до повного членства наступними Конгресами у відповідності з Конституцією.

Основними членами МКСГ (Міжнародний комітет спорту глухих, International Committee of Sports for the Deaf - ICSD,) є країни, що брали участь в першому конгресі (1924).

Асоціативні члени представлені Міжнародними спортивними федераціями спорту глухих (IDSF), які відповідають за технічні аспекти одного виду спорту, діють згідно принципів олімпізму і Конституції МКСГ.

Організація може подати заявку на повне або асоційоване членство, якщо: є зареєстрованою або визнаною самоврядною спортивною організацією спорту глухих; президент та більшість її членів, що займають керівні посади, є особами з вадами слуху; має конституцію (статут) у відповідності до Конституції МКСГ.

Тимчасове членство може бути надано національним або міжнародним федераціям спорту глухих, якщо вони відповідають певним критеріям, зокрема: мають статус неприбуткової організації зі статутом, прийнятним для МКСГ; мають глухого президента та більшість глухих членів, які займають керівні посади; підтримують активну участь і співпрацю в рамках МКСГ.

Повні, асоціативні та тимчасові члени повинні:

- поширювати та просувати бачення, місію та цілі МКСГ;

- дотримуватися Конституції, Статуту, кодексів, правил і положень, а також усіх рішень МКСГ;
- мати власний керівний комітет із чіткими умовами повноважень, ролями та обов'язками, а також процедурами виборів;
- забезпечити належне представництво кожної статі в своєму керівному комітеті;
- мати президента та більшість членів керівного комітету, які є особами з вадами слуху;
- підтримувати регулярний і постійний зв'язок з МКСГ;
- бути відкритим для участі всіх спортсменів з вадами слуху у відповідній країні та/або у відповідному виді спорту;
- поважати права інтелектуальної власності МКСГ.

В МКСГ є статус почесного члена. За видатні внески в діяльність МКСГ, Дефлімпійські ігри або міжнародний спорт глухих Виконавчий комітет може висунути особу на посаду Почесного члена. Почесні члени мають право бути присутніми на Конгресі МКСГ без права голосу та не можуть займати посаду в МКСГ.

Регіональна конфедерація – об'єднує десять та більше членів за територіальною ознакою, є підпорядкованою МКСГ. Вона проводить регіональні змагання для усіх спортсменів з вадами слуху, які проживають в межах цієї території (Азійсько-Тихоокеанська спортивна федерація глухих (Asia Pacific Deaf Sports Confederation – APDSC, 26 країн), Європейська спортивна організація (European Deaf Sports Organization – EDSO), Панамериканською спортивною федерацією глухих (Pan American Deaf Sports Organization - PANAMDES) та Конфедерацією Африканського спорту глухих (Confederation of African Deaf Sports – CADS).

Структура МКСГ. Керівними органами МКСГ є Конгрес (позачерговий Конгрес), Виконавчий Комітет, Виконавча команда, секретаріат, постійні та тимчасові комісії.

Конгрес є вищим керівним органом МКСГ, скликається мінімум раз на 2 роки та є зібранням усіх членів. Конгрес проводиться протягом одного (1) тижня до початку літньої або зимової програми дефлімпійських ігор. Конгрес може проводитися очно або в режимі відео конференції. Виконавчий комітет визначає місце та дату. Секретаріат має письмово повідомити членів про місце та дату чергового Конгресу принаймні за чотири місяці.

Повні члени та асоційовані члени можуть подавати будь-які пропозиції щодо пунктів, які слід додати до порядку денного наступного Конгресу. Повноваженнями Конгресу є:

- ✓ визначення напрямків розвитку спорту глухих відповідно з міжнародними стандартами,
- ✓ вибори Виконавчого Комітету,
- ✓ схвалення фінансових документів,
- ✓ розгляд процедури виборів офіційних представників,
- ✓ затвердження спортивного календаря.

Усі рішення (за виключенням поправок до Конституції) приймаються простою більшістю голосів.

Передбачено умови проведення Позачергового Конгресу, який скликається за поданням Виконавчого комітету або на вимогу щонайменше однієї третини (1/3) повних членів від щонайменше двох (2) регіональних конфедерацій.

Повні, асоційовані та тимчасові члени, а також почесні члени та регіональні конфедерації спорту глухих мають право брати участь в обговореннях на Конгресі, на якому вони присутні.

Тільки повні члени мають право голосувати, подавати пропозиції та висувати кандидатів до Виконавчої ради та комісій. Кожен повний член має один голос.

Асоціативні члени не можуть висувати кандидатів до Виконавчої ради та Комісії, але мають право голосувати та подавати пропозиції. Асоціативним членам надається один голос кожному.

Тимчасові члени та почесні члени не можуть голосувати, подавати пропозиції чи висувати кандидатів.

Повні члени, присутні на Конгресі, можуть бути представлені максимум трьома (3) делегатами. Асоційовані члени, які беруть участь у Конгресі, можуть бути представлені максимум двома (2) делегатами на Конгресі. Тимчасові члени, присутні на Конгресі, можуть бути представлені одним (1) делегатом.

Виконавчий Комітет МСКГ складається з Президента, одного Віце-Президента, що відповідає за світовий спорт, одного Віце-Президента, що відповідає за всесвітній юнацький спорт, чотирьох членів, чотирьох членів та президентів (або виконуючих їх обов'язки) з кожної регіональної конфедерації, голови Комісії спортсменів.

Принаймні двоє обраних членів Виконавчого комітету ICSD повинні бути жінками.

Будь-який кандидат до Виконавчого комітету не повинен досягти 70 років на момент виборів.

Усі члени Виконавчого Комітету мають бути особами з вадами слуху. Вони обираються терміном на 4 роки. Обрані члени Виконавчої ради мають право бути переобраними не більше двох термінів.

Виконавчий комітет проводить як мінімум одне засідання на рік.

Виконавчий комітет має такі обов'язки та повноваження:

- реалізовувати політику, узгоджену Конгресом;
- розглядати та давати рекомендації щодо всіх пропозицій, поданих членами та комісіями;
- розробляти та затверджувати регламент відповідно до Статуту МКСГ;
- своєчасно надсилати всім членам, почесним членам і регіональним конфедераціям спорту глухих деталі (включаючи дату, місце проведення та порядок денний з усіма матеріалами) кожного Конгресу;

- затверджувати спортивний календар МКСГ;
- повідомити Президента про зв'язки з іншими міжнародними спортивними організаціями, а також іншими органами, які можуть бути необхідними для досягнення або подальшої реалізації будь-яких цілей МКСГ;
- призначати спортивних директорів;
- створювати спеціальні комітети необхідні для виконання своїх обов'язків;
- попередньо затверджувати бюджет і річну фінансову звітність, а також річний звіт сертифікованого незалежного аудитора, які подаються на затвердження Конгресу.
- призначати тимчасових членів Виконавчого комітету для заповнення будь-яких вакансій, які виникають з будь-якої причини, до наступних офіційних виборів, уточнюючи, що таке призначення має бути затверджено наступним Конгресом;
- здійснювати будь-які інші додаткові повноваження, необхідні Виконавчому комітету для виконання своїх обов'язків відповідно до Статуту МКСГ.

Президент МКСГ очолює Виконавчий комітет та головує на Конгресі.

Обов'язки Президента полягають у:

належному проведенні Конгресу (вчасна подача інформації про Конгрес, наявність кворуму, затвердження порядку денного, дотримання правил і процедур під час конгресу).

В історії МКСГ були наступні президенти:

Ежен Рубен-Алке (1884-1963) був автомеханіком за професією, займався велоспортом. Завдяки своїй діяльності, став відомий як «барон де Кубертен» глухих спортсменів. Рубен-Алке розробив своє бачення міжнародних ігор для глухих, подібне сучасним Олімпійським іграм, очолив в Парижі спортивний клуб для глухонімих і заснував Французьку федерацію спорту глухих. Ідеї про проведення спортивних змагань для глухих подібних Олімпійським іграм він представив у своєму журналі «Тихий Спортсмен». Можна стверджувати, що міжнародний спортивний рух для осіб з інвалідністю виник в 1924 році, коли в Парижі було проведено перші Всесвітні ігри глухих і 16 серпня на нараді у Ла-Порт-Дорс представники клубів і федерацій глухих Бельгії, Великобританії, Італії, Нідерландів, Польщі, Румунії, Франції, Угорщини та Чехословаччини заснували Міжнародний спортивний комітет глухих. Його першим президентом був обраний Ежен Рубен-Алке (1888-1963), який пропрацював на цій посаді до 1953 р.

Антуан Дрессі (1902-1998) виходець із сім'ї банкірів і промисловців у Льєжі, Бельгія. Наслідувавши сімейні традиції, він став успішним брокером, засновником брокерської фірми. Він також був хорошим спортсменом, бігуном і тенісистом. Антуан Дрессі поділяв бачення Рубена-Алке щодо

розвитку міжнародного спортивного руху глухих. Дрессі став Генеральним секретарем Міжнародного спортивного комітету глухих. Він займав цю посаду протягом 43 років до виходу на пенсію в 1967 році. Протягом півстоліття він був рушійною силою спорту глухих в Бельгії і в світі. Як спортсмен, він вперше завоював бронзову медаль на іграх 1928 року на дистанції 400 метрів, загалом Антуан Дрессі є володарем восьми медалей (в легкій атлетиці і в тенісі в 1928, 1931, 1935 і 1939 роках).

У наступні роки, традиції, створені засновниками спортивного руху глухих, зміцнювалися і розвивалися.

Керівництво міжнародним спортивним рухом глухих згодом здійснювалося Оскаром Ріденом - другим президентом МСКГ (1953-1955), представником Швеції, скульптором, редактором, викладачем.(рис. 2)

Рис.2. Оскар Ріден

Третім президентом МСКГ був Дженс Пітер Нельсен (1955-1961), представник Данії, який присвятив все своє життя розвитку спорту глухих (рис. 3).

Рис. 3. Дженс Пітер Нельсен

П'єр Бернхард - четвертий президент МСКГ (1961-1971), французький скульптор, учасник Опору під час Другої світової війни, письменник (рис. 4).

Рис.4. П'єр Бернхард

Джеральд М. Джордан (рис. 5) - п'ятий президент МСКГ (1971-1995), американський видавець, педагог Галлодетського університету у Вашингтоні, округ Колумбія. Джеральд М. Джордан є першим Президентом МСКГ, який отримав Олімпійський орден від МОК в 1995 році

Рис. 5. Джеральд М. Джордан

Джон М. Ловетт (рис. 6) - шостий президент МКСГ (1995-2003), представник австралійського уряду, що поклав початок розвитку спорту глухих в Австралії

Рис. 6. Джон М. Ловетт

Дональда Кей Аммонс (рис. 7) стала сьомим президентом МКСГ (2003-2009), американський педагог, професор Галлодетського університету у Вашингтоні. Вона була призначена виконуючим обов'язки президента після смерті Джона М. Ловетта в 2003 році. На конгресі в 2005 році вона була офіційно обрана на пост президента МКСГ.

Рис. 7. Дональда Кей Аммонс

Крейг А. Кроулі (рис. 8) - восьмий президент (2009-2013) МКСГ, представник Великої Британії, який має великий досвід громадської діяльності. Крейг раніше сам був спортсменом і тренером, засновник і перший президент Союзу спорту глухих Великої Британії.

Рис. 8. Крейг А. Кроулі

Дев'ятим президентом МКСГ (2013-2018 рр.) був В.Н. Рухледєв (рис. 9), шестиразовий чемпіон Дефлімпійських ігор з боротьби, один з десяти топ-спортсменів, володар «премії століття», що вручається спортсменам-дефлімпійцям, видатний громадський і політичний діяч національного та міжнародного рівня, який тривалий час очолював спортивні організації

глухих Російської Федерації.

Рис. 9. В.Н. Рухледєв

Ребека Адам (Rebecca Adam) — призначена президентом МКСГ після дострокового виходу на пенсію В.Н.Рухледєва (рис.10). В минулому Ребека Адам очолювала юридичну комісії МКСГ та була засновником комітету «Жінки у спорті».

Рис. 10. Ребекка Адам

Кан Чен (Kang Chen) - десятий президент ICSD (2019-2020), один із діячів спортивного руху глухих у Китайському Тайбеї та організаційного комітету літніх Дефлімпійських ігор у Тайбеї 2009 року. Займав посаду віце-президента ICSD зі світового спорту протягом 2013–2019 рр.

Рис. 11. Кан Чен

Густаво Пераццоло - одинадцятий президент ICSD (з 2021 р.), діяч спортивного руху для осіб з вадами слуху у Бразилії. Його офіційно обрано президентом ICSD під час 48-го позачергового конгресу ICSD у Лозанні, Швейцарія. Учасник Дефлімпійських ігор (2009 і 2013 рр.) і Чемпіонату світу з гандболу серед осіб з вадами слуху (2008 і 2014 рр.). (Рис. 12).

Рис. 12. Густаво Перацоло

Поточна діяльність МСКГ здійснюється відповідними комісіями. Виконавчий комітет створює та підтримує такі постійні комісії, які звітують перед Конгресом: антидопінгова та аудіологічна комісія; комісія спортсменів; комісія з етики; юридична комісія; спортивна комісія; комісія «Жінки в спорті»; дисциплінарна комісія.

Таким чином, Конституція МСКГ визначає мету, завдання, місію його діяльності, структуру керівних організацій. Зі змісту Конституції випливає відповідність діяльності МСКГ принципам Олімпізма.

Слід відзначити, що на відміну від основних нормативних документів суб'єктів олімпійського руху, в Конституції МСКГ чітко не визначено вимоги до програми Дефлімпійських ігор, процедура допуску атлетів (ліцензування), вимоги до процедури вибору міст-організаторів Дефлімпійських ігор, не регламентовано церемонію відкриття та закриття змагань тощо.

Окрім Конституції до програмно-нормативних документів Дефлімпійського спорту можна віднести: Кодекс етики МКСГ, Загальні технічні правила літніх Дефлімпійських ігор, Загальні технічні правила зимових Дефлімпійських ігор та Загальні правила Всесвітніх змагань глухих.

Загальні технічні правила літніх Дефлімпійських ігор. В змісті цього документу відзначено, що в програму ігор включено індивідуальні та командні змагання з наступних видів спорту: легка атлетика, бадмінтон, пляжний волейбол, боулінг, велоспорт, дзюдо, карате, орієнтування, стрільба, плавання, настільний теніс, тхеквандо, теніс, вільна боротьба, греко-римська боротьба, баскетбол, футбол, гандбол, волейбол та маунтинбайк. Загальна кількість видів спорту – 20. Слід відзначити, що з 2009 року з XXI літніх Дефлімпійських ігор програма розширилася на 5 видів спорту: боулінг, дзюдо, карате, орієнтування, тхеквандо. Порівняно з іншими змаганнями інвалідів, де основу програми складають види легкої атлетики та плавання (понад 40%), для Дефлімпійських ігор характерне переважання спортивних ігор та єдиноборств – 75%. А у програмі XXII Дефлімпійських ігор також відбулися зміни – виключення водного пола та включення нового виду спорту – маунтинбайк.

В цьому документі також зазначено, тільки ті види спорту та види змагань вважаються офіційними, в яких в попередніх і фінальних змаганнях зареєструвалися для участі представники не менше як 5 країн від не менше як 2 Регіональних конфедерацій для чоловіків і жінок. Цим положенням компенсується недостатня регламентація Конституції вимог до видів спорту та видів змагань в програмі літніх Дефлімпійських ігор.

Процедура допуску передбачає встановлення рівня слуху (в т.ч., можливо, і під час ігор), визначення національної приналежності спортсмена. Учасником змагань може бути тільки представник тієї національної федерації за країну якої він виступає. Будь-який спортсмен може бути рекомендований до допінг-тесту. В разі позитивної проби спортсмен дискваліфікується негайно. Якщо спортсмен брав участь в кількох видах змагань, він дискваліфікується тільки в тих, на яких зафіксовано порушення.

Загальні технічні правила зимових Дефлімпійських ігор. Програма цих змагань включає наступні дисципліни: індивідуальні види спорту – гірськолижний спорт, лижні гонки, сноубординг та командні види спорту – керлінг, хокей. Загальна кількість видів спорту – 5, що кількісно відповідає іншим змаганням інвалідів в міжнародному олімпійському русі. Кількісні критерії проведення офіційних змагань відповідають вимогам щодо літніх видів спорту.

В **Загальних правилах Всесвітніх змагань глухих** встановлено періодичність проведення літніх та зимових Дефлімпійських ігор (щочотири роки), визначено вимоги до процедури вибору міста-організатора змагань та визначення термінів проведення конкретних ігор. У літніх та зимових Дефлімпійських іграх для забезпечення їх чинності має приймати участь не менше 5 країн з 2 регіонів.

Спортсменам заборонено використовувати під час змагань слухові апарати та інші засоби. Результати тестування рівня слуху, які представляються спортсменом, мають бути зроблені не пізніше ніж за рік до змагань. Будь-який спортсмен може бути перевірений на допінг. При дискваліфікації спортсмен позбавляється нагород. Термін дискваліфікації чітко встановлюється. Може бути пожиттєва дискваліфікація. У дефлімпійському спорті відсутні вікові обмеження окрім тих, які встановлені спортивною федерацією. Слід відзначити, що аналогічні положення є у тексті Олімпійської Хартії.

Цікавим є положення **Загальних правил** щодо участі спортсменів маленьких країн, що не мають офіційного визнання. Вони можуть брати участь у Всесвітніх іграх глухих, представляючи Національний олімпійський комітет чи Спортивний департамент своєї країни під прапором МСКГ. Кожна національна федерація спорту глухих може представляти тільки одну команду. Таке положення представлено і в Олімпійській Хартії. Натомість, у Всесвітніх іграх Спеціальних Олімпіад країну може представляти кілька національних програм.

Для включення в програму Дефлімпійських ігор, вид спорту має розвиватися не менше, як в 12 країнах в 2 регіонах для літніх та не менше, як

в 6 країнах в 2 регіонах для зимових змагань. Дисципліни в межах окремих видів спорту включаються в програму на підставі подання заявки від 5 країн 2 регіонів.

Загальні правила регламентують також процедуру нагородження спортсменів, церемонії відкриття і закриття змагань.

Таким чином, в організаційній структурі Дефлімпійського руху можна виділити **Міжнародний комітет спорту глухих** – керівну організацію, що визначає стратегію розвитку цієї складової міжнародного олімпійського руху та забезпечує регулярне проведення змагань. (Незважаючи на дозвіл МОК використовувати назву організації – Міжнародний Дефлімпійський Комітет – в усіх документах залишилася назва Міжнародний комітет спорту глухих). МКСГ об'єднує 4 **регіональні конфедерації**, які, в свою чергу, об'єднують 98 країн – „**повних членів**” Дефлімпійського руху. Крім того, до структури Дефлімпійського руху належать **об'єднані (асоційовані члени)** – спортивні федерації глухих. Основними нормативними документами Дефлімпійського руху є: Конституція МКСГ, Загальні технічні правила літніх Дефлімпійських ігор, Загальні технічні правила зимових Дефлімпійських ігор, Загальні правила Всесвітніх змагань глухих.

Рекомендована література

Основна:

1. Бріскін Ю. А. Спорт інвалідів : [підруч. для студ. ВНЗ фіз. виховання і спорту] / Ю. А. Бріскін. – Київ : Олімпійська література, 2006. – 263 с. – ISBN 966-7133-79-6.
2. Бріскін Ю. А. Адаптивний спорт. Спеціальні Олімпіади : навч. посіб. – Львів : Ахіл, 2003. – 128 с.
3. Бріскін Ю. А. Організаційні основи Паралімпійського спорту : навч. посіб. – Львів : Кобзар, 2004. – 180 с., іл.
4. Бріскін Ю. А. Вступ до теорії спорту інвалідів : навч. посіб. / Ю. А. Бріскін, А. В. Передерій. – Львів : Априорі, 2008. – 70 с.
5. Передерій А. В. Лекція на тему "Історичні основи адаптивного спорту" з дисципліни "Адаптивний спорт" для студентів за спеціальністю 017 "Фізична культура і спорт" XI-й (денна форма навчання), XIII-й с. (заочна форма навчання) / Передерій А. В., Нерода Н. В. - Львів, 2018. - 42 с. <http://repository.ldufk.edu.ua/handle/34606048/13880>
6. Передерій А. В. Лекція на тему "Організаційні та програмно-нормативні основи адаптивного спорту" з дисципліни "Адаптивний спорт" для студентів за спеціальністю 017 "Фізична культура і спорт" XI-й (денна форма навчання), XIII-й с. (заочна форма навчання) / Передерій А. В., Нерода Н. В. - Львів, 2018. - 29 с. <http://repository.ldufk.edu.ua/handle/34606048/13882>

7. Передерій А. В. Лекція на тему "Методичні основи адаптивного спорту" з дисципліни "Адаптивний спорт" для студентів за спеціальністю 017 "Фізична культура і спорт" XI-й (денна форма навчання), XIII-й с. (заочна форма навчання) / Передерій А. В., Нерода Н. В. - Львів, 2018. - 29 с. <http://repository.ldufk.edu.ua/handle/34606048/13885>
8. Передерій А. В. Спеціальні Олімпіади в сучасному світі : монографія / А. В. Передерій. – Львів : ЛДУФК, 2013. – 296 с.
9. Розторгуй М.С. Підготовка спортсменів у силових видах адаптивного спорту : монографія / Марія Розторгуй. – Львів : ЛДУФК, 2019. – 332 с.

Допоміжна:

1. Бріскін Ю. А. Класифікаційні стратегії Паралімпійського спорту / Бріскін Ю. А., Передерій А. В. //Оздоровча і спортивна робота з неповносправними / за заг. ред. Бріскіна Ю., Линця М., Боляха Е., Мігасевича Ю. – Львів : Видавець Тарас Сорока. – 2004. – С. 22–29.
2. Гончаренко Є., Когут І. формування міжнародної системи адаптивного спорту для людей з відхиленнями розумового розвитку //Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2022. – №. 3. – С. 69-74.
3. Гончаренко Є., Когут І. Сталий розвиток Спеціальних Олімпіад: стратегічний план розвитку //Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2021. – №. 4. – С. 59-64.
4. Матвеев С. Ф. и др. Історичні, організаційні та соціальні аспекти розвитку спорту інвалідів. – 2011.
5. Передерій А. В. Теоретико-методичні підходи до періодизації багаторічної підготовки спортсменів у адаптивному спорті / Передерій А. В., Розторгуй М. С. // Спортивний вісник Придніпров'я. –2016. – № 1. – С. 91–95.
6. Розторгуй М. Підготовка спортсменів з інвалідністю на етапі спортивно-реабілітаційної підготовки в силових видах спорту / Марія Розторгуй, Аліна Передерій // Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві. – 2018. – № 1(41). – С. 61–66.
7. Хіменес Х. Р., Задорожна О. Р. Адаптивний спорт у системі цінностей сучасного українського суспільства. – 2018.
8. *Organizational basics implementation of the programs of Special Olympics / Yevgenij Prystupa, Alina Perderiy, Yuriy Briskin, Maryan Pityn // Harvard Journal of Fundamental and Applied Studies. – 2015, – N 1(7), Vol. 8. – P. 266–272.*
9. Roztorhui M. The training system of athletes with disabilities in strength sports / Mariia Roztorhui, Alina Perderiy, Yuriy Briskin, Olexandr Tovstonoh // Sportlogia. – Banja Luka, 2018. – Т. 14, N 1. – P. 98–106.
10. Чернявський І. С. Проблеми розвитку адаптивного спорту. – 2015.

Інформаційні ресурси інтернет:

1. Мультимедійне забезпечення лекційного курсу.
2. **Міжнародний паралімпійський комітет** – офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.paralympic.org
3. Національний комітет спорту інвалідів України – офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.paralympic.org.ua
4. Міжнародна організація Спеціальних Олімпіад – офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.specialolympics.org/>
5. Міжнародний комітет спорту глухих – офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.deaflympics.com/>